

מ'ם קדוש'ים

תיאטרון בית ליסין

מ'ים קדושים

מהיום טסים עם "אופיר טורס", משלמים ב"דיינרס" ומקבלים טיסות וחבילות נופש חינם!

ישעק מילרדוב

חו"ל כפול

Frequent Flyer

צבירת מיילים כפולה בנוסף למיילים בתוכניות

לקבלת עלון צלצל לטלמסר: 03-5653662.

דיינרס קלוב. אופיר טורס

ת'אטרון בית ליסין

מנהלת התיאטרון:

ציפי פינס

מנהל אדמיניסטרטיבי:

צבי ירון

דרמטורג:

מוטי לרנר

מינהלה

חשב התיאטרון: יוסי גורדנסקי

מזכירת התיאטרון: תלמה גנור

מנהלת מכירות בית: כרמלה רייכר,

ענת נתן, יהודית רוקבן

מנהל מכירות חוץ: גאל הרטל

עוזרת למנהל אדמיניסטרטיבי: חיה שמעיה

פיטום ויחסי ציבור: אראלה בליזובסקי

מנהלת משי: מניימ: לילך פנחס

קופאית ראשית: גבי חרד

קופאים: מיכל ספיר, דורית מוסבי, דני מישורי,

אורלי כהן, נורית ספיר, אלונה קריס,

תמיר המססי, טלי ארנון

מנהל חשבונות ראשי: קרול פלדמן

נהלת חשבונות: תלמה מסינגר,

זוהר פורמן, ענת גיית

מנהל טכני: יהודה גורוזישץ

מנהל ייצור: רמי דקל

מנהל הפקה: אריה האובן

אחזקת בניין ומחסן: משה נצץ, איציק סלחגי'

מטה מופת: רמי לפיד, הרס חוטס

נקי: אבסטוס גיק, רזה לפישץ

מזכירה: דבורה אהרון

צוות טכני

מנהל במה:

אייל חזן,

אלברטו בנדר

תאורן ראשי:

מאיר אלון

תאורנים:

ראובן וולנר,

שוקי אבו-חצירה

זאב נבון

הגברה:

ג'ורא הרמן

מלבישה:

אביבה חזין

רקויזיטור:

יקוטור אלפסי

שחקני התיאטרון

לעונות 1995-96

יונה אליאן-קשת

חיה אורטמן

אבי אוריה

יעקב אלפרין

גילת אנקורי

אביגיל אריאלי

משה בקר

שלמה בר-שביט

ששון גבאי

אורי גבריאל

מרים גבריאלי

ליה דוליצקיה

רמי דנון

אילן דר

רמי הויברגר

אורי וייל

שמאל וילוז'ני

עמי ווינברג

ענת וקסמן

נאוה זיו

נסים זוהר

מרים זוהר

א.ג.ש. חזן

עמוס לביא

עידו מוסרי

יגאל נאור

דב גבון

יוסי סיקוראל

מתי סרי

רוברטו פולק

מיקי פלג

דורית פלד

אברהם פלטה

אבי פניני

שרי צריאל

דרון צפריר (צפרים)

פנחס קידרון

דבורה קידר

נבו קמחי

אבי שמר

דנה שריר

רפי תבור

להצגה זו

מנהל ייצור - רמי דקל

מנהל טכני - יהודה גורוזישץ

מנהל הפקה - אריה האובן

מנהל הצגה - ארו שפר

עוזרת במאי - לי-את הלר

מנהל במה - ברוך יודרה

תאורן - זאב נבון, מאיר אלון

הגברה - יורם ג'וקובס

מלבישה - לימור משה

תפירת תלבושות -

אהובה שירי, אלכס גולין

חשמל ואלקטרוניקה -

משה גנץ, איציק סלחגי'

בניית תפאורה - אריק S

קלטות - אולפן Q סאונד

פסנתר - חיים גרינשפן

קלידים ותכנות - אלדד לידור

צילומי שקופיות - שני צלמים -

אמיר וינברג, מיקי קרצמן

הקרנת שקופיות - טל רימון

צילומים - אבי ולדמן

הפקה ועריכת תוכניה - אראלה בליזובסקי

תודתנו ל-

דובר צה"ל

פיקוד העורף

רפי חכים - גלי צה"ל

אדם זילברמן

וענת דוידוב על העזרה.

תיאטרון בית ליסין פועל בסיועם הכספי של
ההסתדרות הכללית של העובדים בישראל
משרד החינוך והתערוכות
תיאטרון בית ליסין רח' וייצמן 34
טלפון הקופה: 6916653 03-6957966
פאקס: 6919349 03

מים קדושים

משתתפים:
(לפי א"ב')

אביגיל אריאלי - מרגלית אדרי

אורי גבריאל - מנשה אדרי

מרים גבריאלי - חנה סוסטרה

רמי דנון - עמנואל לוגרמן

אורי וייל - אלברט סירוטה (סירו)

מתי סרי - מרדכי קלימקוב

רפי תבור - הרב איתמר טבנקין

מאת מיכאל גורביץ
ודניאל לפין

עפ"י "מנדרגולה"
מאת ניקולו מקיאבלי

בימוי: מיכאל גורביץ
תפאורה ותלבושות:

פרידה שהם
מוסיקה: אלדד לידור

תאורה: פליס רוס

הצגה ראשונה 18.3.95

משך ההצגה כשעה ועשרים דקות - ללא הפסקה

התקופה היא שלהי ימי הביניים וראשית הרינסנס. איטליה מחולקת ומפוצלת לנסיכויות קטנות ולתוחמי שלטון של ערים עצמאיות. עם הסחר המתפתח אל מעבר לים עולה מעמד חדש של בעלי-נכסים. פיצולה הרב של איטליה מעניק מרחב פעולה לסוחרים נועזים, כשם שהוא מהווה אתגר לנסיכים שוחרי הרפתקאות הכובשים ולצמצם ממלכות בעזרת צבאותיהם השכירים. חלק פעיל בכל התהפוכות המדיניות נוטלת מדינת האפיפיור. אף המעצמות השכנות, צרפת וספרד, בחושת בקדירה הפוליטית, ומתחרות על ההגמוניה בחצי-האי המפולה. לא יפלא אפוא, שתולדות הימים ההם שרשרת של מסעות צבאיים, פלישות, כיבושים וחילופי-שלטון. כר נרחב נפתח לפני נסיכים חזקים ותקיפים כצ'סארה בורג'יה, לורנצו דה-מדיצ'י, קאתרינה ספורצה, האפיפיורים קלמנס ה-7 וליאו ה-10 ואחרים. בבסותם להשתחרר מכבלי ימי-הביניים, גילו אנשי

Machiavel.

ניקולו מקיאוולי

הרינסנס את מקורות הקלאסיקה היוונית והרומית הקדומה, ונוצר אידיאל חדש של האדם: קר-רוח, משכיל, יודע להשתמש בכל האמצעים כדי להשיג את מטרותיו. אינו נכנע למוסכמות, מלא-גאווה, שוחך תהילה ורודף הנאות רוחניות וחמריות. אידיאל זה פיתח אריה מפוכחת של הליכים מדיניים והבנה נטולת-אשליות של המניעים למעש בני-האדם, וכך קרה, שפריחת האמנויות היפות בתקופת הרינסנס הינה בת לוויה למעשי שפלות מדיניים.

ברור שהתפתחויות אלו הביאו לידי קונפליקט חריף עם הכנסייה ועם נציגיה העליון - האפיפיור, במישור הרוחני ובמישור המדיני כאחד. אולי מפתיע יהיה ללמוד שמקיאוולי שבמרוצת הזמן הפך לשם-נגאי, נחשב ע"י רבים ללוחם אמיץ למדינה חילונית ודמוקרטית, שהתקף כל שלטון אבסולוטי, בין של הכנסייה ובין של שליט עריץ.

כל תהפוכות תקופתו משתקפים בחייו של ניקולו מקיאוולי שולד בפירנצה בשנת 1469. אביו היה משפטן. על נעוריו מקיאוולי ועל לימודיו ידוע מעט מאד. הוא נכנס להיסטוריה בהיותו בן עשרים ותשע, כאשר התמנה לאחד המזכירים החשובים של מועצת העיר, עם תום שלטונו של הנזיר סאבונרולה אשר ביקש לייסד את ממלכת האלוהים על-פני אדמות בפירנצה. במשך ארבע-עשרה שנות שלטון עצמי ודמוקרטי בפירנצה משרת מקיאוולי את עירו בשליחויות מדיניות, במלחמה ובחקמת מיליציה אזרחית ביוזמתו.

מחייו הפרטיים ידועות רק כמה פרשיות אהבים סוערות וקצרות נוסח אהבת קאלימקו ללוקרציה ב"מנדרגולה", וכן העובדה כי בגיל שלושים ושש נשא את מארייה, שילדה לו ששה ילדים.

מסעותיו כשליח מועצת הרפובליקה אל שליטים באיטליה ומחוצה לה, נסיונו כמציא בכיבוש העיר פיזה, הסתכלותו המפוכחת בדרכם של הרפתקנים גדולים כצ'סארה בורג'יה היוו עבורו חומר רב למחשבה וניתוח - חומר שמצא את ביטויו הקלאסי בהבחי בכתביו.

כאשר חזר בית מדיצ'י לשלטון בפירנצה בשל חולשת המשטר הרפובליקאי, הודח מקיאוולי מכל תפקידיו והואשם בקשירת קשר נגד השליטים החדשים. לאחר שנכלא ונחקר ארוכות, הגולה אל אחוזתו הכפרית.

ניקולו מקיאוולי אשר היה פעיל כל ימי חייו, לא היה מסוגל לקפוא על השמרים. כבר בזמן פעילותו המדינית והצבאית החל בכתובה. יתכן שדווקא

תקופתו ויצירתו

בגלל גלותו מאונס הוא הירבה בכתבת ספריו ומחזותיו רבי-המוניין.

עד היום נטוש ויכוח מר על אשיותיו של מקיאוולי: יש הרואים בהשקפותיו את הרע והנפסד שבתורת המדיניות. זמן רב כינו אותו באיטליה "מנהל הבית של השטן". אולם אחר כך העלו אותו לדרגת קדוש - "סנט מקיאוולי" - אפוסטרופוס של הערמומיים.

נפוליון הילל אותו בשעת מסעות הנצחון שלו, וקילל אותו בגלותו באי-סנט-הלנה. ז'אן ז'אק רוסו העריצו. המלך פרידריך "הגדול" מפרוסיה פירסם קונטרס בשם "אנטי-מקיאוולי", אך במעשיו נהג לפי ספרו הנודע של מקיאוולי - "הנסיך". היו שראו בספר זה תעודה גאונית לחכמה מדינית, אחרים אמרו שאינו אלא סאטירה פוליטית צינית. ושוב טענו אחרים, שלפניו ניסיון שקוף להחניף לשליטי פירנצה אשר הגאלוה ומנעו בעדו לעסוק בפוליטיקה האהובה עליו כל-כך.

מנדרגולה - המחזה

קאלימאקו, אציל פלורנטיני צעיר, חוזר בליוויית משרתו סירו אל עיר מולדתו, ומיד הוא מתאהב בלוקרציה היפה, אשתו של ניצ'ה הקשיש, שלחסדיה כמהים - לשוא - כל צעירי פורנצה. מאחר שלזוג אין ילדים, מבקש ניצ'ה לרפא את אשתו מעקרותה בכל מחיר. אך למרות שכבר פירו ממון רב על תרופות שונות שקנה מליגוריו - הסרסור לכל מטרה, יורש אין.

כאשר נפגשים קאלימאקו וליגוריו, נרקמת ביניהם התכנית, שמטרתה להעניק לניצ'ה הזקן יורש, ולקאלימאקו - את חסדי לוקרציה.

קאלימאקו מתחזה לרופא-פלאי ומספר לניצ'ה שכדי להירפא, חייבת אשתו לטעום מצוף המנדרגולה (צמח הדודאים): אך סיכון רב בדבר, שכן הגבר הראשון שישכב עמה אחרי שתיית הסם - מות ימות.

ניצ'ה, בכמהיתו הרבה לבן יורש, זומם להביא אל מיטת אשתו ברנש כל שהוא, כדי שיוספוג את רעל הצמח הקטלני. בעזרת כספו הרב של הבעל העתידי להתקרן, מגייסת החבורה גם את הכומר, וזה, יחד עם אמה של לוקרציה ועם ידידת המשפחה - אלמנה תאוותנית, משכנעים את לוקרציה הסרבנית להכנע לצו בעלה. בלילה הגורלי מובא אל לוקרציה צעיר אלמוני, שכמובן אינו אלא קאלימאקו עצמו.

בוקר המחרת מאיר על אנשים מאושרים: ניצ'ה - שכעת מובטח לו יורש; הקושרים - המונים את הכסף הרב שנפל בחלקם; קאלימאקו - שהוסף נצחון חדש לשרשרת כיבושיו, ולוקרציה - שהתנסתה סוף-סוף באהבתו של גבר במלוא אונן.

מנדרגולה: צמח ששורשו דמוי-אדם.

לפי האגדה גדל צמח זה מזרעו של רווק שהועלה לגרזום. הסם אשר מופק משרוש המנדרגולה נחשב לשיקוי-אהבה המגביר את התשוקה ואת הפוריות.

כוח גברא לבעל:

”הבעל יוסיף

כוח-גברא

אם יקה

קליפות של

זרעי

השומשום,

ירתיח אותם

בחלב יחד

עם ביצי

אנקורים

מעורבבים

בסוכר

וחמאה

מחלב התאווה.

יש להוסיף

מפרי ה-

Trapa

Bispinosa

ואת צמח ה-

Kasiruka

כפי שנאמר

בכתבי הוודה

הקדושים...”

(מקור הודי

עתיק)

תרופה היעילה

נגד עקרות האשה:

”מופקת מן

הלשד של

דבשת הגמל,

אותו יש

למהול במיץ

החדק,

(Solanum

Nigrum)

ולהוסיף לה

כמה טיפות

חומץ... נוסף

לכל אלה על

האשה לקחת

כמות קטנה

של גרעיני

שומשום

ולערבבם

במעט אבקת

זרניף

(Arsenic)

אדום.

כל אלה יחד

יעזרו, אם האל

הרחום ירצה

בכך...”

(מקור ערבי

עתיק.)

מים קדושים

ה-16 לינואר 1991. לילה קודם בעלות הברית פתחו בהתקפה מסיבית על עיראק. בארץ מתרוצצים כולם בהרדה ומרוקנים את מדפי המרכולים מאחרון גלילי המאסקינג-טייפ ויריעות הניילון. לתוך מערבולת האימה הזאת נוחת יורד עשיר בשם מרדכי קלימקוב היישר מניו יורק. תשוקתו האובססיבית למרגלית אדרי, אישה אשר ראה רק בתמונה, החזירה אותו הביתה דווקא עכשיו. מרגלית מצידה, נשואה למנשה אדרי והכל יודעים כי אין אישה נאמנה ממנה. היא ובעלה, מנשה מנסים כבר שבע שנים להביא ילד לעולם ללא הצלחה, רצונו של מנשה לבן הפך כבר מזמן לאובססיה. עמנואל לוגרמן, גאון רב תככים החייב הון עתק למאפיה, פוגש בכל הצדדים באקראי בתחנה לחלוקת ערכות מגן. הוא מריח מכה. הוא מתחבר עם קלימקוב ומבטיח להגשים את חלומו, הוא הופך לאיש אמונו וסודו של מנשה ומבטיח לו בן בעזרת המים הקדושים. לרשותו 24 שעות בהן הוא מריץ את כולם כעכברים מורעלים בתוך כלוב אטום, לעזרתו הוא מגייס רב מפוקפק וקשישה רדמנית. האם יצליח לעשות את הבלתי אפשרי לפני שיפלו טילים על תל-אביב?

סאטירה חברתית המבוססת על הקומדיה הקלאסית הידועה של מי שמקיאבליזם קרוי על שמו.

מפניצת לחדר האטום

ב' 1619 כתב הפלורנטיני גיקולו מוקיאבלי את מחזה "מנדרגולה", העלילה מספרת על צעיר אשר מתאהב מעל לראש באישה הנשואה בבאמנות לבעל זקן, עשיר וטיפש עד אימה. לעזרתו של הצעיר נחלץ פריזס תככן בשם לגוריו, הרוקם מזימה מבריקה שתכניס את הצעיר והאישה הנשואה למיטה אחת. לצורך המזימה שלו, מגייס לגוריו את אמה של האישה, וכומר מושחת. הכומר מסכים לאישה לשעלה לשכב עם הצעיר, כי זהו רצון בעלה ורצון האל. האישה אומרת כן, ובהזתם הסיפור, להציג כומר מושחת ואישה בוגדת מזימים בהם הכנסיה הקתולית שלטה ביז'רמה, היה מעשה נועז. סרט כמו "הסגנון האחרון בפרז'ז' היו אגדת ילדים תמימה יחסית למחזה כמו

מנדרגולה בתקופתו.

היום, אמות המידה המוסריות שונות כמעט. אישה בוגדת ואיש דת רודף בצע, כשלעצמם אינם מושפים עניין. בירטה הראשונה של "מימי קדושים" התעקנה את סיפור. ממעשה שלתל אביב. ההתרחשות העברו מפריצה ל"תל אביב. הכומר המושחת, האב טימוטאו, הפך לרב אייתרם טבנקין. הצעיר שחוזר מפרז'ז' הפך ליורד עשיר ששב הביתה מניו יורק. הפרז'ז' התככן לגוריו הפך לעמנואל לגורמן, מאעבר חלקלק ומזהיר לשון. מלבד העברת המצבים לישראל, מלך הסיפור והמיבנה נשאר כפי שנכתבו במקור. הנבון את הגירסה הזאת במגירה, ולאחר מספר חודשים קראנו אותה פעם נוספת. היה ברור כי נדרש כאן רובד נוסף, או יותר נכון, מיקוד אחר לחלוטין, המחשבה הראשונה הייתה שאישה, כל אישה, שתקבל הוראה מרב, כל רב ישכב עם גבר זר כי זהו רצון הבעל והאלוהים. תשלך אותו מכל המדרגות. החלטנו להפוך את דמות האישה, אשר במקור מופיעה כדמות שולית, חלשה ומהנהנת, לדמות מרכזית, בעלת רצון משלה. ה"כן" שלה במקור הפך ל"לא" זוהם החלטתי.

שינוי זה הוביל לשינויים מהותיים במיבנה, כי עתה, בעייה שלא הייתה קיימת במקור, הפכה למכשול דרמטי מרכזי. בנוסף לשינויים הדרמטיים, חיפשנו נקודת אחיזה ישראלית. חשבנו על מלחמת המפרץ. ל-17 לנואר, 1991 היום שבין מלחמת הצבא האמריקאי על עיראק לבין נפילת הטיל הראשון על "תל אביב", זכור לנו כיום סוריאליסטי שבו מהלך החיים יצא משיוו משקל. גבר שקם ועוזב את ביתו באמריקה בגלל אהבה לאישה שאותה הוא לא מכיר. עושה מעשה משובע, על אחת כמה וכמה אם הוא נחת בארץ באותו יום באמצע ינואר. ניסיונו לספר על יום שבו ציבור שלם התרוצץ אחר צלוסייף וסודה לתייה, ולנטוע בתוכו סיפור בלתי אפשרי, סיפור על אהבה.

דניאל לפין

מיכאל גורבוץ - מחזאי ובמאי

דניאל לפין - מחזאי

נולד בקנדה ב' 1959. ב' 1984 כתב את "כולם היו בני חוץ מנעמי או חופי שוויצריה", יחד עם יוני להב. ב' 1986 כתב (שבו עם להב) את "הבית ברחוב שינקין". ב' 1992 כתב, עם מיקי גורבוץ, את "אני, יורה ואחותו של הרמטכ"ל". יצר עם חנך רוזן את שתי תוכניות היחיד שלו, "אל תתפוס אותי במילה" (1986) ו"דיבורים זה לא הקול" (1991). כתב מערכונים עבור תוכניות הבידור "הביצה והתרנגולת" של מוני ובר אבא, ו"טוויסה ויצפן תחילה". תרגם את המחזות: "מיס דייזי"; "שחק אותה סם"; "השבו בצמרת"; "שבורים רגליים"; "הקוסם מברוקלין"; "לחוג את ריטה". בטלוויזיה כתב עבור התוכניות "לילה טוב" ו"זהו זה".

מיכאל גורבוץ - במאי ומתרגם, ליד 1951, ת"א. בוגר הסטודיו למשחק בהנחלת ניסן נתיב. שם הוא מורה כיום. השתלם בלונדון בכימוי ובחוקי, היה במאי בית התיאטרון הבימה במשך כ-6 שנים. מחזות שכתב וביים: מלאכים הם לא לצח, סטינסלבסקי, מסע לכיוון הים, אוזפיאוס, האבן והשופים הוצג בתיאטרון הקאמרי. אני יורה ואחותו של הרמטכ"ל (עם דניאל לפין). בתיאטרון הבימה ביים את: חקירה חוזרת בדבר מותו המוזר של אנריקסט מפקוק, פילמונה, שלומית, קוויאר ועדשים, סג'ר, מלון קטן בצד, הבית ברחוב שינקין, גן ריק, מלאכת החיים, וחגיגת חורף. בתיאטרון הקאמרי ביים את: מקבת, החולה המדומה, הכסף השישה עשר, אנטגונה, דבר מצחיק קרה. בתיאטרון חיפה ביים את מלחמת טרויה לא תהיה, עלילות מקס ומוריס, בלה מורדוך הערבי וזבישק הסוס (בשיתוף עם תיאטרון בית ליסין). מרג המיתים. בתיאטרון באר שבע ביים את מהומה רבה על לא דבר. במסגרת עבודתו גמר של תלמידים בבית הספר ניסן נתיב ביים את: כולם היו בני חוץ מנעמי, שחור היה הלילה (הוצגו בתיאטרון בית ליסין), וחלום ליל קיץ (הוצגו בצוותא). זכה בפרס פינקל עבור גן ריק. בפרס מוזיאון ת"א ע"ד ר' גמזו ובפרס מרגלית.

פרידה שהם - תפאורה ותלבושות

בגרת המגמה לעיצוב בווינרביטסית תל-אביב בשנת 1984 זכתה במילגת לימודים מטעם קרן שרת לאמנויות צעירים, ובשנת 1985 סיימה את לימודיה. מאז עיצבה תפאורות לכ-45 הצגות בתיאטרון הבימה; בתיאטרון הקאמרי; חקירה, הירון.

בתיאטרון חיפה: שימשה כמנכ"ר כשנה תפאורת הבית ועיצבה תפאורות להצגות רבות, ביניהן: אוסטריה הדומימית, עיר חופשית, הילד מאחורי העצים, הלילה ה-12, ויה על הים, שבת-ראשון-שני, ברנשים וחתיכות, אולם מספר שש. בתיאטרון בית ליסין: בוז לירח (עיצוב התלבושות), העוגן, הכיפת של מרזוק. בתיאטרון ילדים ולנוער: שרה גבורת ניל", החיזה, בימת הקובץ; וולפנה, הר תעיצבה העונה כמו כן עיצבה תפאורות להצגות ילדים רבות. במסגרת פסטיבל הילדים: גאד ובוש גאד, כמו אפרוח ביער.

אלדד לידור - מוסיקה

בוגר האקדמיה למוסיקה בירושלים. הלחין ועיבד מוסיקה להצגות: בתיאטרון חיפה: הילד מאחורי העצים, עיר חופשית, שידוכים, אמדיאוס. בתיאטרון ילדים ולנוער: הפיצוץ ברחוב האלן, ועכשיו כולם ביחד, אורי. בתיאטרון נוה צדק: מעולם לא ירחיקו בפיל בתיאטרון בית ליסין: אחד משלנו, בוז לירח, מות הלבנה, המחיר, שלושה בלילה, חשמלית ושמה תשוקה, החוג המוזר, מאחורי העצים, הלילה בתיאטרון הקאמרי: שבת-ראשון-שני, הירון, חקירה, סוגרים את הלילה, יחסים מסוכנים, מוגר עובר ושכ. בתיאטרון החאן: האזור החופשי. בתיאטרון באר שבע: אחים לנשק, זינגר, M - בטרפלי, אם הבית, המתחזה וכן הלחין מוסיקה לסרט אש צולבת, למופע ולתקליט שקוף עם אלברט עמר.

פיליס רוס - תאורה

בין ההצגות הרבות להן עיצבה תאורה: בתיאטרון בית ליסין: אורח בא, בין הצלצולים, מרד הימאים, גברית המדינה, יותמים, שלושה בלילה, מיס דיזי, ילדה של כולם, מסעונים עם דודתי, חקירה חוזרת בדבר מותו המוזר של ארכיבסט מופקפק. בתיאטרון באר שבע: הנאבס, רוחות, קשר דם, מדבר בורדים, הקול האנושי, רכבת תחתית, טיכוסים, כטוב בעיניכם, יתוש בראש, אם הבית, סיפור סתינו. בנוה צדק: אדם בן כלה, מחלקת 3 כתה 1, הסרטונים, כמות ובדים: שחקן ארוח סם, ג'וני שב שמדה הקרב. בתיאטרון החאן: צוונתא: סרטיפטיז אחרון. בתיאטרון הקאמרי: לילה טוב אמא, החילוני האחרון, לשבור את הצופן, הדלפה, פיקניק בחוסמסה, יחסים מסוכנים, הכלה וצידי הפרפרים, הכבש הששה-עשר, פיגמליון, מפעל חייו, בית העלים הכחולים, מבקר המדינה בתיאטרון הבימה: משרתם של שני אדונים. בחאן הירושלמי: טלוד אשמים, אהבת שאיעון, פסטיבל ישראל: כינרת שלי, שירי רחל.

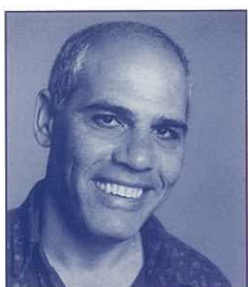
האופרה הישראלית החדשה: המדיום, הספר מסיביליה, שיקוי אהבה. להקות מחול: בת שבע, בת דור, התנועתרון, גוניים במחול 88-87, להקת רינה שיינפלד, ענבל, להקת המחול "היינה" באנטוורפן - בלגיה.

אביגיל אריאלי - מרגלית אדרי

נולדה בתל-אביב בשנת 1966. עיצבה תאורה: בתיאטרון למשחק בגורת הסטודיו למשחק של ניסן נתיב. ההצגות בהן שיחקה: בתיאטרון הבימה - מראה מעל הגשר, בפסטיבל עכו - גזר דין, ובהצגות ילדים. בסרטים: המאהב, ת"א לוס אנג'לס, שלג באוגוסט. חולה אהבה בשיכון ג' (יעוד לא יצא לאקרנים).

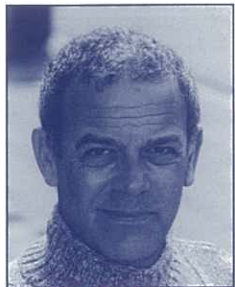
מנחה בערוץ הילדים 4-4 שנים האחרונות.

אורי גבריאל - מנשה אדרי

בוגר הסטודיו למשחק בהנהלת ניסן נתיב. השתתף בהצגות: הבימה - ביער ביער, המשיח. בתיאטרון בית ליסין - עלילות מכס ומומים, בלה, מרדוך הערבי וזבישק הסוס, חצוצרה בואדי, גפורים, המלך, בקולנוע - מתחת לאף, עדות מאונס, המחצבה, נשר הברזל, מחץ הדלתא, מלאכים ארוח, השגריר.

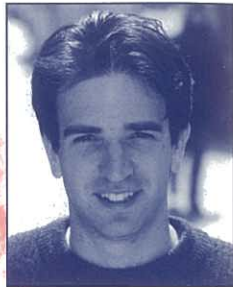

**רפי תבור -
הרב איתמר סבנקין**

מתי סרי - מרכזי קלימקוב

**אלברט סירוטה -
אורי וייל (סירו)**

בוגר בית הספר למשחק בית צבי. בשנים 75-73 שיחק בתיאטרון העירוני באר-שבע. שיחק בתיאטרון הבימה בשנים 80-75, 10 שנים בתיאטרון ברעמניה ובשוויץ. השתתף בלמעלה מ-50 תפקודים שונות, ו-15 כסרטי טלוויזיה. גילם תפקידים ראשיים בהצגות בחו"ל בשנים 89-1980: פאוסט - פאוסט, ארתורו איי - ג'י, ידיים מלוכלכות - הוגו, שלושת המוסקטרים - ארמיס, של מי החיים האלה - לעזאזל, רומיאו ויוליה - טיבלט, הו ויוליה - רומיאו, ביקור הגברת הקנה - בעל 7-9, קק הקוקיה - מרטיני, האישה מהים - הור, נשקיי קייט - לורנציו, זורבה היווני - ניקוס, ועוד. בתיאטרון באר שבע בשנים 89-1993: **שם המשחק** - רובי אורון, בורגנים - סטור, בשיתוף תיאטרון הגראל, מפגש משולש - מארק דריסקל, (בשיתוף תיאטרון בית ליסין), **שלוש אחיות** - ורשינו, באופן יחסי - פילופ, ציד המכשפות - הכומר ג'ון - גליים - פרופ' טרנס אוקיף, זינגר - לורד ארנר/דה קנפ, **אם הבית** - מיכה, יתוש בראש - רומן טורנול, מבטרפליי - מארק, בתיאטרון בית ליסין:

מסעותי עם דודתי - הגרי פולנג, הבית של מרזון - ד"ר וואלי, תקירה חוזרת בדבר מותו המזוד של ארכיכס מופוקפק - קוסטורו.

רמי דגון - עמנאל לוגרמן

מרים גבריאלי - חוה סוסטרה

למד משחק אצל גולה צ'לטון וכן בחוג לתיאטרון של אוניברסיטת במגמה העיונית. גילם ממות ת"א גדול של תפקידים. ביניהם: ויסקופ בגט, אדגר במחול המוות, בודס באחים לנשה, אלכס בחצוצרת בואדי, דאזר ברעולים ועוד. בקולנוע: מאחורי הסורגים, שניקה במצח ועוד. בטלוויזיה: גבי בן-יקר, רחם ועוד. לאחר שנות משחק בכל התיאטראות בארץ, בקולנוע ובטלוויזיה, פנה בשנים בשנים האחרונות לכתיבה ובימוי. גשם מאז גלעד עברון בתיאטרון הקאמרי, רעולים בפסטיבל עכו (ההצגה זכתה הפרס ההצגה הטובה ביותר של הפסטיבל וכפרס מסקין). **חשולית ושמה תשוקה** בבית ליסין, שיימולי (בשיתוף אמנון לוי) ובימוי בתיאטרון הקאמרי, מכחן בצוות הניהול האמנותי של פסטיבל עכו משנת 1992.

התחילה את דרכה בתיאטרון חיפה, עם היווסדו ב-1981. מאז גילמה עשרות תפקידים בתיאטרון, בקולנוע ובטלוויזיה. הובילים ביניהם: בתיאטרון חיפה: כלמנטס - בחפץ, סוזאן - בנישואי פיגור, מג - בבו ערובה, נעמי - בלילה במאי, בתיאטרון הקאמרי: שרלוטה איבנבה - גבן החזבדבנים, וסליטה - בחפץ, האם - בנעורי ורדלה, גבי הוגיס - בפגימליון, הדוכנית מייק - בריצ'ארד השלישי, רוזה - בפליישר, בתיאטרון באר שבע: אדוסייה - באותו זאת בנו, בתיאטרון בימות: וזדה - בילדי קנדי, בתיאטרון בית ליסין: גבי בייקר - בטיפור, אהבה בשלושה פרקים, בעלת הבית - באורח באר, הצגות יחיד: "שש שעה רבוקה מאת הנר ליון (עליו קיבלה את פרס כינור דוד), לה-מאדרה מאת דריו פון. השתתפה בסרטים בין היתר: **לאן נעלם דניאל וקס**, **סוס עץ**, **תעלת בלאומילר**, **אבא גנוב 2**, **אש צולבת**, **שמיכה שממלית**, ו**שמה משה**, **שחקנים**, **אחרי החגים** בתפקיד חסידה, בעמדת הפרס האוסקר הישראלי. בטלוויזיה: **אורחת עשר**, **מוטל בן פייס החון**, **הפיצוץ ברובו אהלן**, **דו-קרב**. לאחרונה יצאה בהצגת יחיד חדשה משש עד פליישר.

מים קדושים

הצגות עונת 95

ההצגות המתוכננות לעונה הקרובה

אידיוט לארוחה
מאת פרנסיס וובר

מים קדושים
מאת דניאל לפין ומיכאל גורביץ

חמץ

מאת שמואל הספרי
.. "הצגה חזקה, מטלטלת, מצחיקה ומרגשת" ...
(ידיעות אחרונות)

שיחות עם אבי

מאת הארב גארדנר
.. "ששון גבאי - אי אפשר שלא לאהוב אותו" ...
(מעריב)

**חקירה חוזרת בדבר מותו
המוזר של אנרכיסט מפקפק**

מאת דרוי פו
.. "ההצגה אירוע אמיתי" ... (גלובס)

פילומנה

מאת אדוארדו דה פיליפו
.. "הלהיט של השנה" ... (קול ישראל)

ארבע נשים

מאת הלל מיטלפונקט

החוזה

מאת יהושע סובל

קן הקוקיה

מאת דייל וסרמן

מוחמד מנדל

מאת איציק ויינגרטן
בשיתוף פסטיבל ישראל, ירושלים 95

הירשת

מאת גורן אגמון

שמיים

מאת גלעד עברון

קידוש

מאת שמואל הספרי

התאומים הוונציאניים

מאת קרלו גולדני

שבעה

מאת שמואל הספרי

מוסר כליות

מאת בני ברבש

בינה סימן

שאתה צעיר

בשביל הנכדים, בשביל הנסיעה לחו"ל,
 בשביל חליפה חדשה, בשביל בית מלון
 באמצע הקיץ, בשביל חתונת היובל, בשביל
 השלמת הכנסה, בשביל שטיח חדש, בשביל
 ברית מילה של הנכד, בשביל נישואי הבן
 הצעיר, בשביל הכיף, בשביל מזגן חדש,
 בשביל שבוע נופש וסתם בשביל החופש...

כשר הוא מודע שבשכר המל
 המסוימים בעולם כיום מותב סיועיהם
 מרוב זה עולמ המסוימים הכולים
 ורובם אותם מנבולות השקיות. משאלי
 אולם יוקיים כמות מרובה כמכרז יעור
 מן 10,000 ש"ח מיום ראשון
 יקלו להצטרף משהם ככל הדרת המכירה
 על לשלם היום בענין אחר
 ורובם ילד עולמם

חדש-מפעל הים
 4 משחקים בכרטיס אחד

HOLY WATER

by Michael Gurevitch
 and Daniel Lappin
 Based on Mandragola
 by Machiavelli
 Directed by
 Michael Gurevitch
 Set and Costumes Designed by
 Frida Shoham
 Music by
 Eldad Lidor

Cast:
 Abigail Arieli - Margalit Edry
 Uri Gavriel - Menashe Edry
 Miriam Gabriely - Hanna Sostra
 Ramy Dannon - Emanuel Lugerman
 Ori Vail - Albert Sirota (Siro)
 Mati Seri - Mondecha Kleimakov
 Rafi Tabor - Rabbi Itamar Tabenkin

First Performance 18/3/95

Length: one hour and twenty minutes
 without intermission

BEIT LESSIN THEATRE

מ'ם קדוש'ים

ת'יאטרון בית ליסין